

Panfilov: Što se tiče „nakaza“ koje ste pomenuli, čim se vidi da je nešto operisano, to za mene znači da je operacija bila neuspešna. Ja kao estetski hirurrg moram da prikrijem tragove svog rada, jer ja radim sa humanim tkivom, ali i sa ljudskim nadama. Za razliku od umetnika koji može da zaboravi na sve i sluša samo sebe, ja moram da slušam samo ono što je moj pacijent poželeo. U tom smislu ja nisam trend-seter, već samo pažljivi posmatrač trendova.

LEPOTA SA KARAKTEROM

Olivera: Vi ste spomenuli moju fizičku atraktivnost i ja sam je svesna isključivo kroz komplimente drugih ljudi. Nisam rasla, niti sam uzgajana kao lepotica. Radeći svoj posao videla sam i čula komentare ljudi kako je lepim ženama lakše da uspeju na televiziji. Kada sam počela da radim na TV Politika, nije bilo novca za scenografiju, pa sam oblačila kratke suknje i čarape u boji da bi moje noge bile scenografija. Jedno vreme su me znali kao „onu sa nogama“. Međutim, bila sam sigurna da će jednom fokus sa nogu preći na ono što se u emisiji govori i šta sama znam.

Panfilov: Bilo je pokušaja da se fotometrijski izmeri lepota žene na razne načine, stvoreni su prototipovi lepotica u koje su se zaista uklapala lica najlepših žena, ali ja uvek na te pokušaje odgovaram pitanjem kako je i da li je moguće izmeriti toplinu osmeha ili svetlucanje očiju, a bez toga nema lepote. Lepota je s jedne strane privilegija, a s druge skandal, zahvaljujući njoj dobijaju se bolje ocene u školi, veća plata na poslu, manje kazne, više glasova na izborima, veće napojnice... Nepravedno je što se neko rodi lep, a neko ružan, pa je za mene estetska hirurgija jedan od načina da se stvori ravnoteža, demokratizuje lepota.

LEPOTA I MOĆ

Panfilov: Lepota je čudesna jer zavisi od mnogo faktora, jedan od njih sam lično proučavao, postavljajući muškarcima i ženama isto pitanje: šta je to što ih zainteresuje, intrigira kod pripadnika suprotnog pola. Od muškaraca sam dobio prilično dosadne odgovore: kod mlađih muškaraca to su bile - noge, stražnjica, grudi, lice - a kod starijih to isto, samo obrnutim redom. Kod žena, skoro da nisam dobio dva ista odgovora, a i obrazloženje tih odgovora bilo je različito. Zato i vas Olivera pitam šta vas najviše zainteresuje i zaintrigira kod muškarca nakon prvog ili trećeg susreta, bez ikakvih drugih konotacija?

Olivera: Najviše moć! U smislu da ta moć emituje muževnost, a ona se emituje samo kada je muškarac siguran u sebe. U prvom kontaktu sa muškarcem u njegovom pogledu mogu da vidim da li ima tu moć i sigurnost, vidim šta želi i šta od njega mogu da očekujem, a tek posle toga primećujem njegovo lice, ruke, hod i slično. Muškarac je uglavnom siguran u sebe ako je poslovno realizovan. Čak i ako je čistač ulica, ako ga to ispunjava zadovoljstvom on može da emituje tu moć, jer je najbolji u nečemu. Ne govorim dakle o moći koju muškarcu daju institucije, imate „kilavih“ ministara i direktora koliko hoćete, koji nemaju ni moć, ni autoritet! Ta posvećenost i okrenutost cilju muškarca čini snažnim, a ženu po prirodi privlači snažan mužjak koji može da je zaštiti. Čak i žena koja je najsamostalnija ima potrebu da je neko štiti, bez obzira što se to na njoj ne vidi. Priče kako muškarci čine sve u životu zbog žena, kod ozbiljnih



- Pa, doktore, da li je meni vreme da dođem kod vas?
- Vreme za estetsku hirurgiju je onda kada Vi to odlučite!

muškaraca nisu tačne. Muškarci sve što čine - čine da bi se takmičili sa drugim muškarcima, ili veruju da imaju neku misiju... Borba za vlast (politika) ili novac (biznis) je okršaj dvojice ili više muškaraca, dok žena pronalazi svoje mesto u predasima između bitaka, a najviše joj imponuje da je takvom muškarcu baš ona potrebna. To je najprirodniji hormon lepote.

Panfilov: Čestitam, sjajan odgovor, potpuno nov, različit i originalan. Moj preliminarni zaključak nakon ove ankete bio bi da žena traži od muškarca sposobnost, ono što što Vi Olivera zovete MOĆ, ali moć da obožava ili bolje rečeno "oboginjava" nju, ženu. Ako to ume, onda je pravi.

STRAH OD STARENJA?

Olivera: Kažu da čovek u životu ima dve stvari: mladost i ljubav. Naravno da se u nekom smislu plašim starosti, više kao nemoći. Međutim, ako ste svesni toga i razmišljate o tome onda pokušavate da nađete resurse sa kojima ćete se sa tim izboriti. Neko te „štace“ pronalazi u porodici, deci, poslu, hobbiju ili korisnom angažmanu. Znam žene koje su savršeno spokojne i sa savršenom lakoćom nose svoje ostarelo telo i imaju više volje za životom od mnogo mlađih žena. Kažu da se lepotice najviše plaše starosti, jer su svesne šta im je lepota zaista donela u životu. Niče je rekao da onaj ko zna ZAŠTO ŽIVETI, može podneti gotovo svako KAKO ŽIVETI.

Panfilov: Najgore je kad žena čuje rečenicu „Ala ste Vi nekada bili lepi!“ Kod žena je sve srce, čak i glava. Naravno da žene stradaju, kad u ovom, testosteronom diktiranom svetu, razmišljaju srcem. Ali, može da ih teši to što srce nema staračkih bora...

Olivera: Ali, ima zakrečenja... Još nisam u situaciji i ne razmišljam o tome da bih se sada menjala za svoje mlade godine, iako kada pogledam neku emisiju sa TV Politike pomislim „kako sam bila mlada“. Verovatno ću uskoro početi da gledam i fotografije iz *Playboy*-a i uzdišem kako sam dobro izgledala sa 35 godina. Četrdeste su godine kada svaka žena počinje da se